

Több mint hetven millió forintból, a Terület- és Településfejlesztési Operatív Program (TOP) keretében a kiskunhalasi önkormányzat által elnyert európai uniós forrásból újult meg a helyi Csipkeház és Csipkemúzeum, mondta el Szécsiné Rédei Éva igazgató.

Az elmúlt év szeptemberében kezdődött felújítás során kicserélték a Csipkeház nyílászáróit, korszerűsítették a fűtést, szigetelték az épületet, egységes burkolatot kapott a fogadótér és két kiállítóterem, továbbá kialakítottak egy akadálymentes feljárót és mosdót is.

A Csipkemúzeumban a bemutatószekrényeket cserélték újakra, korszerűsítették a világítást és interaktív digitális eszközöket szereztek be. Ezek segítségével a korábbiaknál bővebb és érdekesebb információhoz juthatnak a látogatók: a virtuális csipkevarrás mellett lesz "csipkekvíz" és "csipkekirakó" is, a tájékozódást pedig a mobilszközre letölthető tárlatvezetés is segíti majd. A kiállítótermekben a korábbi, hagyományos fekete és fehér színeket a kék különféle árnyalatai váltják fel.

A kiskunhalasi Csipkeház és Csipkemúzeum műhelyében jelenleg tíz csipkevarró dolgozik. A gyűjteményben ugyanis amellet, hogy emléket állítanak és bemutatják a csipkevarrás folyamatát, készítik is a csipkét és a kézimunka ki is próbálható.

Maga a kész csipke és a készítés technikája is védett, amely csak Kiskunhalason tanulható, hangsúlyozta Szécsiné Rédei Éva. A hatvan különféle öltéssel "dolgozó" halasi csipke alapjainak elsajátításához legalább egy év, a nagyobb munkák készítéséhez azonban három-négy év tanulás és gyakorlás szükséges.

A kiskunhalasi Csipkeház a hagyományos, tornácos parasztházak mintájára 1935-ben épült városi, megyei és országos összefogással az addig összegyűjtött csipkerajz-gyűjtemény és kivarrt csipkék tárolására, bemutatására, valamint a csipkevarrók munkahelyeként, hogy ne elszórtan, egymástól távol varrjanak. Az intézmény három év múlva, a szükséges bővítést követően nyerte el mai formáját. A múzeumot később, a háború után 1957-ben újítták fel, majd a már meglévő épületegyütteshez 1997-ben egy konferenciatermet építettek.

A múzeumban a látogatók történeti áttekintést kaphatnak a halasi csipke kialakulásáról és fejlődéséről, emellett a tematikus tárlók a csipkék felhasználhatóságát mutatják be. A kész csipkék száma nagyjából ezerre tehető, a több mint ötszáz darabot számláló mintarajz-gyűjtemény pedig folyamatosan bővül, hiszen jelenleg is készülnek csipketervek.

A megújult múzeummal egy időben a Csipkeház és a csipkevarrás történetét bemutató archív időszaki fotókiállítás is nyílik, valamint A múlt kincsei a jövő csodái címmel Hrivnák Tünde divattervező halasi csipkével díszített ruhakollekcióját felvonultató divatbemutatót is tartanak.

A halasi csipke rajzát Dékányi Árpád, a helyi református gimnázium rajztanára tervezte meg 1902-ben, mondta el az intézményvezető. A magyar varrott csipke újszerűen hatott, hiszen korábban főként a vert csipkét alkalmazták országszerte. A külföldön is hamar kedveltté vált, a hímzésből továbbfejlesztett technikát először a kiskunhalasi származású Markovits Mária alkalmazta, ő készítette el Dékányi Árpád tervei alapján az első halasi csipkéket 1902 decemberében. Az azóta világhírűvé vált halasi csipke első darabjait a Magyar Iparművészeti Társulat karácsonyi kiállításán mutatták be.

(MTI)